

Telegraful

Organ național-bisericesc

2 ex. (Of.)
Asociațiunea pentru literatura română și
cultura poporului român
Sibiu

Str. Șaguna 8

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei
luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900
Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marția și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român
strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori ne-
francate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se pu-
blică de mai multe ori se dă rabatal convenit

Abonamentele și inserțiile

să se adreseze Administrației ziarului Te-
legraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Impotriva preoților și învățătorilor

Organizația partidului na-
țional țărănesc din Arad și-a ținut
de curând congresul sub preșe-
dinția dlui Dr. Șt. Cicio Pop,
fost președinte al camerei de-
putaților. În cuvântarea sa de
deschidere, dl Pop se ocupă și
de pământurile bisericilor, — sus-
ținând că ele trebuie date țăranilor,
împreună cu pământurile acelor
cari nu le muncesc.

Urmând la cuvânt, după alți
vorbitori, dl Dr. Emil Hătegan,
fost ministru, declară pur și simplu:

«Inzadar vorbim de preot.
Preotul să fie preot. Cei mai
mulți dintre ei sânt farisei. Preotul
nu mai umblă să-și păstorească
turma, ci cum să și-o vândă mai
cu preț. Prin purtarea lor, în loc
să fie cu crucea în frunte, duc
crucea în spate. Preotul de sat
să fie slujitor al altarului nu slu-
jitor al vitelului de aur».

După aceea atacă pe dascălii
români, «pe cari ori unde îi gă-
sești, numai la școală nu».

Citirea acestor îndrăselni ri-
dicate în public, de către frunțași
greco-catolici ai partidului națio-
nal-țărănesc, și împotriva preoți-

lor noștri în acestea timpuri când
ne trebuie solidaritate națională,
— a produs cea mai legitimă in-
dignare în șirurile preoțimii or-
todoxe din Ardeal.

Preoții și învățătorii cărora
frunțași, de orice culoare politică,
ar trebui să le aducă prinos de
recunoștință pentru jertfele de
sânge și avere aduse, sânt ne-
dreptățiți și ocărăți în mod atât
de volnic tocmai din partea unora
din acești frunțași...

Scriitorul acestor rânduri
crede a fi în asentimentul *întregii*
preoțimii române, când ridică glas
împotriva acestor ieșiri, ale amin-
tiților conducători de partid.

Fratele nostru în Hristos,
păr. protopop Mihail Cosma, pro-
punătorul listei de candidare al
organizației național-țărăniste din
Arad, va fi simțit negreșit o tul-
burare în sufletul său când șefii
politici au făcut declarații atât de
uimitoare și umilitoare pentru
tagma preoțească ardeleană, și
ne-am fi bucurat dacă Prea Cu-
cernicia Sa ar fi dat imediat ex-
presiune sentimentelor sale, atât
în numele său, cât și al celorlalți
membri clerici ortodocși de față
la adunarea din Arad.

Atitudini hotărâte împotriva
intereselor bisericii și ale preo-

țimei nu se trec sub tăcere: de-
savuarea lor publică are să se
facă la moment și fără șovăire.

Preoțimea să stea de veghe
totdeauna, apărând turma de «lupi
îmbrăcați în piei de oi».

În situația de azi în deosebi,
are o sfântă datorință a lupta
mână în mână și cu învățătorii,
luminând poporul în toate di-
recțiunile, pentruca vânătorii de
situații să fie puși la ocazii în
imposibilitate a mai amăgi masele
cu promisiuni irealizabile.

Pe oamenii cu răspundere
în trebile obștești avem să-i cu-
noaștem pe fiecare din vorba și
portul lor, ca să știm cine se in-
teresează în adevăr și cu pri-
cepere de bunul mers al bisericii
al neamului.

Dacă prin politica de partid
am ajuns acolo unde am ajuns,
să fim cu atât mai ales luători
aminte, dând sprijinul nostru nu-
mai acelor conducători ai vieții
publice cari au dat dovadă lă-
murită de solitudine față de
toate problemele ce ne agita.

Cerem *solidaritatea* preo-
țimii într'un singur corp. — Alfel,
situația noastră va sta pe loc,
ori va scăpata și mai mult.

Prot. I. C.

Bisericile și criza economică generală

În comunicatul Nr. 5 din 8 Ia-
nuar 1932 al consiliului ecumenic
pentru creștinism practic (Institutul
internațional de științe sociale din
Geneva) a apărut următoarea decla-
rație a președintelui consiliului ecu-
menic, sub titlul: *Bisericile și criza
economică generală*:

Bisericile creștine urmăresc
cu cea mai mare îngrijorare de-
cadența generală a vieții econo-
mice. Ele văd lupta ce se înte-
țește, pe zi ce merge, a unor
masse tot mai largi, pentru pânea
zilnică, văd căderea a popoare
întregi dela înălțimea ajunsă cu
multă trudă a chipului lor de trai,
și văd, mai cu seamă, desnădejdea
crescândă chiar și a oamenilor
celor mai dornici de muncă și a
celor mai destoinici, în ceace
privește modalitatea unei resol-
vări la timp a greutăților actuale.
Bisericile văd cum mizeria acea-
sta multiplă — și, mai cu seamă,
confuzia născută în urma ei, con-
fuzie, din care nu se găsește ie-
șire, — naște la nenumărați oameni
o grea încercare spre necredință.

Bisericile recunosc, cu adâncă
mulțumire, toată munca depusă
în folosul ameliorării acestei mi-

FOIȘOARA

Tata și feciorul¹

— Iconiță din vechea prigoană
pentru credință —

Din revărsarea zorilor începu să
curgă ciopor-ciopor de popor, cătră
cazarma din Salva,² unde stau gata
nouă companii de grăniceri, tot voi-
nici ca niște călușeri și tot zmulși
din credința lor de ieri.

Gloatele se opriră pe coastele
unui răzor învăluit de mohor ca legea
dreptcredincioșilor de prigoanele ne-
cuvioșilor.

Din marea de suman se înălța
de-un otic capul unui rodnean³ cu
glas de tulnic. Era bătrânul Tănase
Todorean. El își mișca furtunatic capul
mare cât un bostan și își tremura

¹ Vezi: A. Bunea, Ep. P. P. Aron,
pag. 238.

² Lângă Năsăud.

³ Din ținutul Rodnei.

groaznic prin aier pumnul greu ca
un buzdugan. Iar limba sa trâmbiță:

— Fraților, copiii noștri pentru
căpeneagul nemților și-au vândut cre-
dința părinților!...

— Amar de capul lor! s'auzi un
glas din popor.

— Oameni buni, frații noștri
pentru o păreche de călțuni lăsat-au
legea din străbuni!...

— Ca niște nebuni! strigă unul
dintre juni.

— Creștini din Țara someșă-
nească, ortacii noștri pentru tocana
cătănească lăpădatu-s'au de pravila
stămoșească!...

— Dumnezeu le răsplătească!
ieși ca un șuer din gloata țărănească.

Lângă Tănase Todorean străjuea
ca un oștean feciorul său junișan, Pin-
tea cel deschis cu mintea și curat cu
inima. Când tata se oprea feciorul lui
pornea:

— Mai bine cu măciuca și cu
credința, decât cu pușca și cu căința!...

— Afurisită fie necredința! Întări
mulțimes.

— Mai bine cu șapca și cu le-
gea, decât cu ciubica și cu osândirea!...

— Blăstămată fie fărădelegea!

— Mai bine cu opinci și cu bu-
curie, decât în țâpici și în urgie!...

— Aivă parte de urgie celce
credința nu vre să și-o ție!

— Mai bine 'n glugă și la oi,
decât slugă la cioroi, cari ne fură su-
fletul din noi!...

Grănicerii ascultau cu fiorul
sfielii cum povesteau sătenii și pe fe-
țele lor se așternu umbra unui nor,
iar în inimi le ardea un foc pârjolitor.
Dar gurile trâmbițelor își începură
de-odată cântecul lor răscolitor și ră-
sări în mijlocul companiilor: mai ma-
rele oștirilor, căpetenia Buccow, în-
soțit de vlădicul unit Aron. Trâmbi-
țele amuțiră și cei doi prieteni po-
vestiră:

— Trupurile lor par'că's trun-
chiurile copacilor!...

— Din ochii lor de jar par'că
sar scântei de amnar!...

— Cum vor implânta ei până'n
prăsele baionetele lor de oțele, în
spurcatele inimi rebele!...

— Și cum vor mătura ăștia toată
ura și toată para care ne tulbură țara!...

Vlădica se îmbracă apoi în
odăjdii aurite, apucă în mână crucea
cu mărgăritare strălucite și aștepta să
joare companiile oțelite.

Atunci mai marele oștirii își în-
cepu firul vorbirii:

— Grăniceri, jurați îndată cre-
dință sfântă, credință dreaptă, cre-
dință nestrămutată, pe apă și pe uscat,
măritului nostru împărat! Jurați așa
cum va grăi Sfinția Sa!

Vlădica deslipit de Ierusalim în-
cepu cu glas de serafim:

— Jur credință!...

Dar nu-l urmă nici-o ființă.

Vlădica începu atunci iar mai
tare și mai rar:

— Jur... credință!...

zerii. Ele au încercat, în toate țările lovite de mizerie, să trezească voința de a sări într'ajutor a organelor lor bisericesti și li-a fost cu puțință să potolească multă mizerie personală și privațiune și să pună la cale reflexiuni sănătoase la judecarea asprimilor neînțelese ale stării actuale.

Bisericilor însă trebuie să le fie teamă că mizeria economică, ce ține de lungă vreme, să nu primejduiască nu numai voința de a ajuta, ci și puțința de a ajuta cu folos, ba chiar să o nimicească, și le este teamă să nu fie cuprinși cei loviți mai tare de soarte tot mai mult și mai mult de ispita de a judeca cu cruzime și cu ură.

Bisericile recunosc că conducătorii responsabili ai economiei și ai statului se gândesc în marea mizerie la mijloace și căi, cum ar putea să pună capăt decăderii economice. Văd și aceea, că recunoașterea cauzelor mai adânci ale acestei crize câștigă teren tot mai mult. Salută toate începuturile ce pot duce spre o acțiune solidară a marilor popoare economice.

Bisericile au însă impresia că dovezile hotărâtoare ale acestei solidarități universale nu sânt încă destul de evidentiate, și sânt convinse, cu popoarele și, mai întâi de toate, cu masele care duc greul, despre trebuința neapărată de-a acționa grabnic. Văd bisericile că în ziua de astăzi eforturile de a ajunge la rezoluții cuprinzătoare sânt osândite la neeficacitate în urma lipsei de siguranță și de claritate a situației politice, și că, prin urmare, astăzi și viitorul economic este hotărâtor influențat de măsurile ce au să se ia pe teren politic. În urma acestei convingeri câștigate, aduc aminte din nou bisericile bărbaților de stat ai lumii grozava

responsabilitate ce o au în fața acestei situații, mai întâi de toate privitor la tratativele de desarmare.

Lumea dorește adevărata asigurare a păcii și va fi gata, dacă ar afla siguranța durabilității ei, să bătătorească de fapt și la timp căile ce duc la rezolvarea întrebărilor puse pe urma crizei economice.

Din zilele războiului n'a mai fost primejdia așa de mare ca tocmai acum, ca să se peară rămășița unei solidarități a popoarelor, a unei solidarități crescute în decurs de veacuri, în momente când sânt imperios cerute cele mai puternice dovezi ale acestei solidarități. Bisericile invită deci toate cercurile sociale și, în special pe toți creștinii, să facă tot ce le stă în puțință ca să înlăture această primejdie, ca să lase să se manifeste în opinia publică a lumii o înțelegere limpede a legăturilor indicate aici și să servească apoi, după ce s'a format o voință comună, la biruința împotriva crizei universale.

Președinții consiliului ecumenic pentru creștinismul practic:

Arhiepiscop Germanos, mitropolit de Thyateira, președintele secției ortodoxe.

Episcopul Lord de Winchester, președintele secției britanice.

D. Dr. H. Kapler, președintele secției europene.

D. Dr. S. Parkes Cadman, președintele secției americane.

Se cere cruce! Vizitatori cari și-au prezentat omagiul, pentru eroii români, în fața mormântului din București al eroului necunoscut, constată surprinși că pomposul monument este lipsit de cruce. Sfânta patriarhie credem că va interveni pentru repararea acestei omisiuni, pănându-se pe mormântul eroului român și creștin semnul ce i se cuvine.

Dar grănicerii și-acum tăceau de parcă erau cu limba prinsă, căci tata și feciorul de pe-un vârf de moviliță mișcau din mâni ca din cădelniță să nu s'aplece la juruință.

Vlădica păl ca frunza de vii după Sân Mării. Iar Buccow se rumeni ca fulgerul bolții de flacăra sălbaticii furii, și porunci:

— Grăniceri, spuneți ce becheri v'au strecurat în suflet temeri!

Grănicerii, sărăcuții, tăceau toți ca muți.

— Grănicerii mei cei sprinteni ca niște smei, spuneți, ce mișei v'au amăgit ca pe femeii!

Grănicerii, săracii de ei, tăceau ca niște miei.

— Grănicerii țării, vă trag pe roata pierzării, vă leg grumazii 'n ștreangurile spânzurării, de nu-mi cerșiți în genunchi milostenia iertării!

Grănicerii stau incremeniți ca stâncile în apa mării.

Buccow fierbea turbat. Dar îi lămurî un soldat că ispititorii sânt priponiți pe sprânceana movillii.

— Tărăși îndată în fața mea stăpîturile alea care tu'bură lumea!

În bătea palmilor cel tată și cel fecior zăceau legați, în un lac roșior, la picioarele celor cari se ziceau părinții nenorocitului popor.

Vlădica Aron îi cercetă cu luare-aminte, ca un spion.

— Aști mișei mi-au furat și mie funiile clopotniței, când am umblat prin sat, pela ei!

Zvârliți-i în adâncimile ocnei! tună glasul căpeteniei.

— Aști derbedei mi-au zăvorit la ei și ușa bisericii și mi-au răpit cheile ei!

— Să peară 'n ghițul funiei!

— Aști diavoli răi aurăzvrătit și valorile goatei să-mi pângărească slujba Liturghiei!

— Feciorul la ghițul funiei, iar tatăl la cărligele roatei!

Și cel tată s'a stins acolo 'ndată rupt de-o roată blăstămată, iar cel fecior în ștreang de fuior: pentru sfântă credința lor...

A. Nann.

Cuvântul Suveranului

Solemnitățile, la care M. S. Regele își spune cuvântul, sânt îndemnuri puternice de încredere în vrednicia neamului și în menirea lui sfântă pe aceste plături.

Eată un astfel de cuvânt, din partea suveranului rostit la instalarea recentă a postului de radiofonie din București:

Un mare defect al nostru, al românilor, este că nu ne cunoaștem. Prea puțini în străinătate, dar chiar prea puțini la noi acasă știm cine am fost, cine sântem și cine putem să fim într'adevăr. Unii, mânași poate de un spirit critic prea acut, au voit să facă o drămuire prea matematică a culturii neamului nostru față de aceea a neamurilor a căror origini se pierd în negura vremurilor. Dar, fără a pierde dreapta cumpănă, avem datoria față de sufletul acestui neam să punem sincer și răspicat întrebarea: Ce a însemnat, această nație românească, în cultura omenirii?

Fără sovăire avem dreptul de-a răspunde că și noi avem un loc, fie chiar modest, dar în modestia lui hotărâtor și jalnic: Dacă n'ar fi decât faptul că de zidul mândrilor Carpați s'au izbit și s'au fărâmițat atâtea cotropiri distrugătoare ale lumii civilizate de pe atunci.

Noi am fost creuzetul istoric în care s'au contopit într'o veșnică fierbere cultura apusului cu cea a răsăritului. Din acest alioj, produs al atâtor dureri și puteri de rezistență, a răsărit cultura specific românească.

Priviți duioasele slove ale cronicarilor, priviți minunatele ziduri ale bisericilor și mănăstirilor noastre, priviți portul țaranilor, priviți chiar casa lui, ascultați cântecele de țară, și atuncia umplându-ne inima de mândrie pu-

tem răspunde: Da, cultura acestui neam, îndelung răbdător, există și este un factor hotărâtor al vieții lui. Că în literatura și în arta noastră s'o fi resimțind unele influențe de peste hotare, se prea poate; dar în toate acestea strălucește ceva plămădit de sufletul nostru, și acest ceva precumpănitor, este produsul gliei strămoșești. —

Preoțimea ortodoxă privește mândră și încrezătoare la Suveranul care vede în ea un factor principal în viața acestui neam. Ea va continua să pregătească pe mai departe drumul cel adevărat, cum a făcut și în trecutul viforos al sfintei biserici dreptmăritoare.

V. C.

Țara în fața dezarmării generale

— Punctul de vedere românesc —

Delegatul României la Geneva, ministrul afacerilor străine dl. Ghica, șef al delegației, a luat cuvântul în ședința dela 17 l. c. a conferinței de dezarmării, expunând clar și convingător ceea ce urmărește România în apărarea sa teritorială în cadrul obligațiilor și garanțiilor Societății națiunilor.

Oratorul constată, că până acum n'a intervenit, în viața popoarelor, nici un element favorabil pentru stabilirea încrederii, fără de care nu se poate concepe renunțarea la arme: trebuie creiată această încredere ca început esențial pentru lucrarea ce tinde spre dezarmare. Neîncrederea între popoare otrăvește lumea și apasă asupra desbaterilor acestei conferințe. Fiecare afirmă voința de pace și dorința de a dezarmă. Afirmările însă pierd mult din puterea lor de convingere, când sânt puse în față cu manifestațiile ce contrazic violent spiritul pacific, de care lumea ar trebui să fie cuprinsă. Criza economică are, pentru conferință, o parte bună: de-a indică punctele de apropiere prin interdependența intereselor diverselor națiuni.

Este necesară, întâi de toate, dezarmarea morală, ca o condiție principală a dezarmării militare.

Intellectualul și cântarea bisericească

Deșteptarea națională după care a urmat și o nouă trezire a conștiinței bisericești în veacul al 19-lea, și-a dovedit încă odată țaria sa în cântare. Scurt după aceasta se începe timpul atacurilor îndreptate împotriva bisericii de către aderenții filozofici numiți «Bierbauchphilosophi» (Burta de bere) cari disprețuiesc sufletul și divinizează trupul. Biserica este silită acum să se retragă în domeniul apologetice; toată puterea sa o pune în slujba apărării sale și astfel îi rămâne puțin timp pentru creații noi. În această atmosferă pierd muzica. Ce e drept, se mai fac poezii, se mai compun melodii religioase care însă poartă pecetea istovirii, sunt lipsite de adevărata putere de înviore a credinței, sunt, cum le numește un scriitor german, «marfă de inflație» și cari în mod firesc nu pot satisface nici pe deaproape cerințele sufletului însetat după divinitate, după apa vieții adevărate. — Desamăgit de secetă

în cele religioase, care bântue în veacul nostru, sufletul omului de azi tot mai mult pretinde hrana plină de sevă sănătoasă produsă de viața religioasă a vremurilor vechi.

Între o adevărată evlavie și înflorirea cântării bisericești există strânsă legătură. Cum se explică această legătură? Răspunsul ne silește să facem o cercetare asupra raportului între suflet și trup, între sentiment și exprimarea lui în domeniul concepției de viață creștinească.

Într'o concepție de viață, în care natura și spiritul, creatura și mântuirea sunt desbinatate cu desăvârșire una de alta, ca de pildă în neoplatonism, sau neokantianism într'o asemenea concepție de viață orice putere formătoare a credinței este condamnată la piere. Omul mistic se adâncește în tăcere, cuvântul fiind pentru el un impediment pământesc în drumul său spre cer. Logicianul raționează și calculează pentru ca să înroleze lumea externă în categoriile sale naționale desbrăcând-o astfel de forma ei substanțială.

Creștinul de altă dată vede, în

Dezarmarea morală trebuie să concentreze efortul organelor, cărora le este încredințată formarea tinerețului, adică a familiei, a școlii, a bisericii. Nu înseamnă însă un serviciu adus voinței de pace, care domină problema dezarmării militare, când se distribuie, prin îngrijirea autorităților, școlare, manuale de învățământ, care nu sânt decât rechizitorii de ură împotriva unui vecin sau altuia.

Astfel de formațiune a mentalității copiilor se practică din nefericire în toate domeniile, până și în jocurile copiilor. Nu trebuie luate cu ușurință astfel de manifestații simptomatice, care vădesc o psihoză neliniștitoare. Această psihoză să căutăm a o înșănătoși.

Delegația română a salutat cu satisfacție în discursurile delegațiilor Marelui Britanii, Statele Unite, Italiei și Franței, idei concordante, pline de promisiuni fericite în ceea ce privește prohibirea întrebuițării gazelor, microbilor, avioanelor de bombardament contra orașelor deschise și a populației civile.

Di Ghica a arătat apoi că odată cu datele privitoare la starea înarmărilor României, a prezentat câteva observațiuni explicând pozițiunea specială a țării sale. România nu renunță la programul de a pune armata sa la nivelul normal, corespunzător strictei apărări a teritoriului ei național.

România, prin vocea guvernelor sale succesive, n'a încetat să proclame dorința sa de a trăi în relațiuni amicale cu statele vecine sau îndepărtate.

Di ministru Ghica exprimă speranța că conferența va ajunge la un acord concret, raliând toate statele care participă la aceste lucrări. Orce progres, chiar minim, va însemna un succes și un motiv de liniștire a lumii neliniștite.

FUNDAȚIA GOJDU. În ședința camerei din 20 Februar 1932, dl deputat Gh. Sofronie face o comunicare asupra bunurilor fundației Gojdu aflătoare la Budapesta.

Di N. Iorga, președintele constitutivului și ministrul Instrucțiunii și al Cultelor și ad-interim la externe, răspunde că va da la ministerul de Afaceri străine toate ordinele trebuțoare, în scop ca fundația, pe urma căreia au căpătat lumină atâția români, să-și poată continua opera pentru care a fost creată.

revelația divină, produsul concret al Duhului dumnezeesc carele pretutindena este și toate le împlinește. În ochii lui toată natura cu mecanismul său complicat, toată suflarea și toată făptura sunt creația mânilor lui Dumnezeu. Toată realitatea este un nesecat izvor de inspirație pentru preamărirea Creatorului. De aceea cântă creștinul adevărat cu atâta însuflețire «toată suflarea să laude pe Domnul, toată suflarea și toată făptura să laude Numele Domnului», sau «ceriturile spun mărirea lui Dumnezeu și facerea mânilor Lui o vestește țării»...

Dacă un om credincios în cele văzute cunoaște pe Dumnezeu descoperindu-l, cu atât mai vădit va auzi acesta în cuvânt și în muzică chemarea lui Dumnezeu sau răspunsul Lui la cererea sa fierbinte. Teologi vestiți ai veacului nostru tot mai mult ne îndreaptă atenția asupra acestui adevăr. Însă darul acesta înalt l-a pierdut omul «învățat» al zilelor noastre. Frumosele și înălțătoarele cântări bisericești nu mai pot forma

Știri din Orăștie

— Mișcare culturală și religioasă
— Liturgie pentru elevii ortodocși ai școlilor locale —

Orăștie are bună reputație ca unul dintre cele mai naționale și culturale centre ardelenesti.

Ziarele apărute aici duc slova românească în cele patru unghiuri ale țării, încălzind sufletele țărănilor noștri cu sfaturi înțelepte și duh profund religios.

În noua țară mărită, acest cuib al naționalismului intransigent și focar de cultură sacră, poate că n'a progresat de ajuns, în raport cu alte centre culturale din Ardeal, mai ales din punct de vedere urbanistic, comercial și industrial, deși teritoriul și situația sa ar fi dintre cele mai potrivite în scopul unei întinse dezvoltări în toate ramurile de cultură, comerț și industrie.

Pe lângă alte institute publice, Orăștie are liceu de băieți, școală medie de fete, o garnizoană militară, — contribuind toate întru promovarea culturii și a patriotismului.

În mișcarea religioasă, amintim «Oastea Domnului», supravegheată și îndrumată în direcția croită de educația noastră religioasă ortodoxă. Societatea este alcătuită de un număr însemnat de credincioși.

Folositoare inovație e celebrarea liturghiei, pentru elevii ortodocși ai tuturor școlilor.

Sub supravegherea profesorilor de religie se tâlcuesc evangheliile zilei, iar răspunsurile liturgice le dă corul elevilor.

În iarna aceasta, intelectualii români sânt întruniți cu scop de a se uni sufletește, la serate unde se execută programe alese și instructive.

În orașul nostru a fost ales membru mirean al adunării protopopești, directorul de liceu, dl A. Demian, iar preoțimea a desemnat pe următorii: prof. onor. I. Moța și A. Basarab, prof. Necșa și Stanciu, preoții Nic. Cerbicean, O. Andrei, N. Dumitru și D. Jura.

Se așteaptă cu încredere, de înțregul ținut ortodox al Orăștiei, întregirea postului de protopop în acest orașel, unde sânt 3 protopopi minoritari și unul greco-catolic.

Dr. Eugeniu Munteanu.

pentru el bogat izvor de înviore, de înprospătare sufletească, pentru că sufletul lui nu mai are nimic comun cu acest izvor de apă vie. Sufletul omului «învățat» rătăcește pe alte cărări. Setea sa după o «viață nouă» căută să și-o stâmpere din rezervoarele poleite dar seci sau adeseori pline de otravă sufletească ale științei. Să ne gândim câtă otravă sufletească a produs de ex. marxismul care a deschis larg porțile iadului bolșevic.

Cum va putea să simtă înălțare sufletească auzind imnele de preamărire a lui Dumnezeu un creștin al zilelor noastre, care nu crede în Dumnezeu? Cum va putea să cânte un om ca aceștia: «Mărire Ție celui ce ni-ai arătat nouă lumina» dacă el nu crede în «Dătătorul luminii». Dar să nu vorbim despre atei, ci să amintim pe acei creștini, cari cercetează biserica «din obișnuință», însă nelnteresându-i cântările, se preocupă cu vecinul de problemele gospodăriei, bucătăriei sau ale modei. Și nu e mirare că fac așa, fiindcă nu înțeleg nimic din cele ce se petrec în jurul

Asociația clerului „Andrei Șaguna”
Nr. 2/1932.

Comunicat

În baza §. 6, din «Regulamentul pentru organizarea Despărțămintelor», în decursul postului sfințelor Paști se vor ținea adunările ordinare ale despărțămintelor.

Programul adunării e următorul:

ZIUA I. a. m.

1. Te-Deum.
2. Deschiderea adunării prin președinte.
3. Raport asupra activității pastorale a preoțimii și a cercurilor religioase în 1931.
4. Dare de seamă asupra activității despărțământului pe 1931.
5. Constatarea plătirii cotizațiilor pe 1931 și încasarea celor de pe 1932. Înscrierea de membri noi.
6. Alegerea alor doi delegați pe lângă președinte, la Congresul viitor.
7. Inițiative de organizare pentru promovarea vieții religioase și culturale în cuprinsul despărțământului și pentru propășirea Asociației.
8. Propuneri.

DUPA MASĂ ȘI A II-A ZI

Se întocmesc misiuni interne cu mărturisirea și cuminerea preoților, a profesorilor preoți, a absolvenților de teologie și a funcționarilor bisericești.

Pentru meditația de pregătire, înainte de mărturisire recomandăm textul: «Feriți-vă când vă vor batjocori pe voi și vă vor gonii și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră» (Matei 5, 11), cu privire specială la situația Bisericii și a slujito-

lor. Pentru oamenii zilelor noastre formele frumoase ale cultului divin sunt forme învechite. Poezia cultului li lasă rece. Și este justificabilă aceasta atitudine, pentru că ei nu mai au nimic comun cu concepția de viață exprimată în aceasta poezie, ei nu împărtășesc acea convingere profundă a autorului, care cu trup suflet «trăia în Dumnezeu său».

Adevăratul creștin din epoca de aur a bisericii noastre, în care sălășluiește «Duhul adevărului» și «Vistierul bunătăților», un astfel de creștin privea lumea aceasta ca o grădină, de care se îngrijește Dumnezeu Tatăl «Făcătorul tuturor celor văzute și celor nevăzute». Un asemenea creștin nu săvârșea numai procese de raționamente, de calcule aritmetice, de rezolvire a crizei economice, un asemenea creștin simțea în sine țâsnind izvorul de «apă vie», care îl făcea să nu mai înseteze, care producea cuvinte slăbitoare de dureri, melodii care înalță și îmblânez sufletele, și cântece, care preamăresc pe «Vistierul bunătăților» și «Dătătorul de viață».

rilor ei de astăzi; și rugăciunea: «Ușa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată născătoare de Dumnezeu»; iar pentru meditația de cuminere: «Cinei Tale celei de taină astăzi, Fiul lui Dumnezeu pârtaș mă primește».

Prea Cucernicii Părinți, președinți ai despărțămintelor vor desemna din bună vreme referenți la rapoartele despre activitatea pastorală a preoțimii și a cercurilor religioase. Asemenea se vor desemna referenți pentru meditații.

Biroul central al Asociației.

Adunările Eparhiale

pe teritoriul Arhiepiscopiei ortodoxe rom. de Alba-Iulia și Sibiu

Zilele acestea s'a expedit din partea Venerabilului Consiliu Arhiepiscopesc Circulara Nr. 352 tuturor oficiilor protopresbiterale și parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba Iulia și Sibiu prin care s'a dispus îndeplinirea alegerilor membrilor Adunărilor eparhiale pe un nou period de 6 ani (1932—1938).

Terminele alegerilor s'au fixat în următorul mod:

1. Joi în 10 Martie a. c. Colegiile preoțești vor alege câte un membru cleric în Adunarea eparhială, pe un period de 6 ani. Alegerile vor decurge sub prezidiul delegatului arhiepiscopesc, pe baza listelor de preoți alegători, trimise fiecărui delegat arhiepiscopesc.

2. Anunțarea adunărilor parohiale pentru alegerea membrilor mireni se va face Duminică în 6 Martie a. c.

3. Duminică în 13 Martie a. c. va avea loc, la parohii, alegerea membrilor mireni în Adunarea eparhială, câte doi de fiecare cerc electoral, pe un period de 6 ani.

4. Duminică în 20 Martie a. c. se va face desputerea scrutinului cu voturile membrilor mireni, pentru Adunarea eparhială, sub prezidiul delegatului arhiepiscopesc.

În circulară se dau toate deslușirile necesare cu privire la modul

De aceea aflăm de ex. la cei trei mari dascăli ai lumii Vasile, Grigore și Ioan, liturghii de frumusețe nepătrunse; la Ioan Damascenul cele opt glasuri ale cântărilor noastre bisericești, și la toți sfinții Părinți o bogăție inepuizabilă în imne înălțătoare în cântări de cerere, de mulțumită și de laudă a lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul sf., precum și imne care eternizează, divinizează în neșovăielnică credință a Sfinților bisericii noastre. Să ne gândim, de pildă, din ce profundă viață în Dumnezeu a putut izvoră un imn de preamărire a «Părintelui luminii» cum este Doxologia cea mare: «Mărire Ție, celui ce ni-ai arătat nouă lumină... sau «Heruvicul»... sau «cântarea de biruință» «Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Savaot... plin este cerul și pământul de mărirea Lui, Osana întru cei de sus». Dacă ascultăm cu sfințenie melodia, sau citim cu luare aminte textul acestor cântări, vom rămânea izbiți de încrederea fiască, fără cea mai palidă umbră a ezitării în Domnul ceresc a sfinților părinți, a căror supremă fe-

de procedare la aceste alegeri încheiând cu următorul îndemn:

Sfătuiți și îndemnați pe toți credincioșii bisericii noastre, și îndeosebi Onorata preoșime, ca să refuze orice influențe și ingerințe politice și străine de interesele spirituale ale sfintei noastre biserici, și să se apropie de alegeri cu conștiința curată, în pace și bună înțelegere cu gândul exclusiv la binele și înaintarea bisericii.

Unele plângeri

ale fraților de departe

(=) Preoșimea noastră ortodoxă, cu toate năpăsturile la care a fost și mai este supusă, are în general toată înțelegerea și considerația în fața neajunsurilor și necazurilor, coborâte de soarte și împrejurări, asupra credincioșilor săi. Toți slujitorii altarului țin cu tărie ca legăturile sufletești, între păstor și păstorit, atât de sănătoase în trecut, să nu sufere sminteală nici în vremurile zise critice de astăzi.

Căți preoți avem, în toate eparhiile ortodoxe, slujitori fără retribuțiile ce li se cuvin, fie dela stat, fie dela enoriași!

În asemenea împrejurări, ni se trimit unele plângeri dela frații noștri din America, unde greutățile traiului nu vor fi cu nimic mai mari decât sânt astăzi la noi și la alții.

Plângerile lor sânt îndreptate împotriva preoșimii române americane, pe care o învinuiesc că obișnuiește a lua taxe exagerate pentru serviciile săvârșite credincioșilor de acolo.

Întreținerea bisericilor și a slujitorilor ei cere neapărat jertfe bănești dela păstorit; dar, aceste jertfe, uneori mai grele, trebuie țirite să fie ținute între marginile puținței de plată a credinciosului, care n'are să fie nedreptățit, cu atât mai puțin luat în răspăr pentru neplată la vreme.

Nu este de crezut, alt țel, că majoritatea preoților noștri de peste Ocean ar pătimi de boala detestabilă

a lăcomiei bănești. Cazuri isolate vor fi și în lumea nouă, cum au fost și sânt în lumea veche; dar ele se aduc de obicei la cunoștință, din caz în caz, forurilor chemate să le cunoască și să le judece; publicarea lor în presă, înainte d'a se rostii aceste foruri, n'aduce nimenui folos, ci contribuie mai des la înăsprirea nedorită a raporturilor dintre paroh și parohieni.

Românii emigrați în lumea nouă au ajuns, în cele materiale, la o stare mai înfloritoare decât frații lor rămași acasă, — se dovedește aceasta și din contribuțiile frumoase ce le pot trimite de asolo celor din vechea patrie, atât spre ajutorarea acestora, cât și în scopuri de cultură și binefacere.

Cu bunăvoință și prevenire, de-o parte și de alta, nemulțumirile se vor putea înlătura, și trebuințele sufletești ale celor înstrăinați vor fi satisfăcute spre binele și propășirea lor și a celor ce vor veni după dânșii. Fără biserică, și fără școala care o fac mai ales preoții de acolo, românul dus la America nu mai e ceea ce a fost «acasă»: el, și toți cei dragi ai lui, vor spori, în câțiva ani, șirurile unui viguros și mare popor, care n'ar avea tocmai trebuință de asimilarea energiilor noastre.

Alegerile din 14 Februar, pentru adunările eparhiale, au dat prilej de discuție în ședința camerei dela 19 Februar. Unii deputați s'au ocupat de modul cum s'au efectuat aceste alegeri, în episcopia Argeșului și în Bucovina, protestând împotriva abaterilor ce s'ar fi săvârșit atât din partea preoșimii locale cât și a unor agenți electorali. Luând cuvântul, dl Al. Lapedatu arată, că protestele acestea n'au ce căuta la tribuna camerei, ci locul lor este la validările alegerilor de care se vor ocupa adunările eparhiale; guvernului li revine sarcina să aplice sancțiuni pentru abaterile comise numai după ce abuzurile au fost recunoscute în adunările eparhiale. De altfel, observă dl deputat Al. Lapedatu, alegerile din 14 l. c., în majoritatea lor covârșitoare, au decurs în mod normal și regulat.

tări de laudă și mulțumită lui Dumnezeu în biserică și acasă. Azi acest tezaur scump, valoarea căruia nu depinde de fluctuațiile valutare, nu-l mai predau copiilor părinții. În urechile orășanului în deosebi cântările bisericesti sună foarte străine, melodiile i se par bizare, iar cuvintele parcă vorbesc despre o lume cu totul necunoscută lui. Între concepția despre lume și viață exprimată în acele imne și între preocupările noastre de azi, între felul nostru de a trăi, de a înțelege, lumea pare a fi o prăpastie fără fund.

Ceace se observă însă tot mai vădit și ceace încă mulți nu vreau să recunoască este faptul, că pentru o înțelegere și o pătrundere internă a vechiului tezaur de cântări al bisericii noastre veacul de acum este mai dispus și mai capabil ca oricând. Lumea de azi vrând nevrând are să accepte tot mai mult adevărul, că în frumoasele noastre slujbe, și mai ales în cântările acelora, zace ascunsă o comoară care înactivată ar asigura stabilizarea vieții noastre spirituale mai mult decât orice

Cătră frații mei de credință și de luptă

Sânt aproape treizeci de ani de când se agită ideea: înjgheburii unei asociații generale a studenților teologi ortodocși din România. Partizanul înflăcărat al ei era, pe acele vremi, un student dela Cernăuți, — care azi ocupă scaunul mitropoliei Ardealului.

Pe atunci planul nu s'a putut realiza din motive, ce se pot concentra într-o singură expresie: silnicia timpurilor.

Ideea n'a pierit, a continuat să trăiască viu în conștiința generațiilor de studenți teologi ai ultimelor trei decenii. S'a căutat mereu să i se dea soluții practice de realizare, — nu fără un început de rezultat.

Stadiul în care se află această chestiune, cred că poate fi definit prin propoziția: asociația gen. a studenților teologi ortodocși din România este un lucru înfăptuit pe — jumătate. Ea reprezintă decamdată un nume, cunoscut de puțini oameni. Singură activitatea ei va fi elementul, care precizează atât sensul, cât și motivul existenței sale.

Care este activitatea asociației? Ce s'a făcut, timp de doi ani, de când această asociație și-a votat statutele? (În București, ședința din 29 April 1930). S'a fixat ținerea unui congres general la Cluj, congres care nu s'a ținut, deși erau pregătite toate rapoartele prevăzute în program. Apoi a trecut aproape un an dela data ținerii ultimei ședințe. De atunci n'am auzit pe nimeni să se intereseze, măcar în general, de soarta asociației. Un singur student inimos, prudent și plin de o râvnă, a vorbit, la București, asupra rostului, însemnătății și organizării interne ce trebuie să aibă asociația noastră.

În conștiința intimă a fiecărui student teolog trebuie să planeze convingerea că, în fața problemelor multiple și variate ce ni se pun nouă, viitori părinți duhovnicești ai țării, în fața piedicilor puse în calea sfintei noastre biserici, trebuie să ne prezentăm cu forțe unite, animați de același gând. Printr-o asociație trebuie să cimentăm, de pe acum, unitatea de vederi și de sentimente. Numai uniți vom învinge! Răspundeți, dar, unui imperativ al vremilor și faceți ca asociația generală a studenților teologi

imprumuturi cerșite dela străini; li lipsește doar cheia potrivită sau ușa cea bună în căutarea căreia se află acum cu mult zel.

Lumea cultă de azi este sătulă de frazeologia searbădă, și de cântări patetice. Or aceasta trăsătură lipsește cu desăvârșire din cântările noastre bisericesti. Deasupra melodiei și textului lor plutește mai mult un duh cumpătat, grav, așa că prin ele o voință moale, o conștiință dormitantă se poate deștepta, se poate întări, strigătul sufletului din omul de după războiu înăspriț de greutatea vieții afla aici un ecou plăcut. Acest duh este susținut de o concepție realistă a vieții cu gravitatea ei neîndurată și onestitatea-i necondiționată. În ele se reoglindește adâncimea îngrozitoare a răului în sufletul omenesc și în lume; ispita neîncetată, tânguirea pentru păcat și amărăciunea morții. Așa de pildă: «Din tinerețele mele vrășmașul mă ispitește»: sau «De Te vei uita la fărâdelegi Doamne, Doamne, pe cine vei putea suferi...» sau «Vai cât de amar se turbură sufletul, când

ortodocși din România să reprezinte o realitate.

Nu vorbesc din pornire criticistă, ci dintr-o sinceră dorință pentru tot ce poate fi bun nouă și bisericii, instituție care ne-a crescut legănându-ne în duhul sfinteniei și al dreptei credințe.

D. Călugăr,
președintele centrului stud. Sibiu.

Altă dată și acum?

— Călugării și „monseniorii” —

(=) Smeriții călugări de altă dată ai Blajului cercatau trecutul neamului daco-român, preocupați de originea lui strălucită. Modeștii monahi de lângă Târnave, deși dependenți de scaunul papal, erau pătrunși de conștiință națională în aceeași măsură, dacă nu mai mult, ca cel mai veritabil nepot profan de-al lui Traian. Ei voiau să coboare, prin cercetările lor, această conștiință cât mai adânc în marea mulțime a poporului întărindu-o așa, ca urmașii traianizi să se menție la porțile răsăritului ca factor civilizator după exemplul dat de strămoșii lor latini.

Așa își înțelegeau dispariția călugării misiunea istorică în mijlocul nației.

Următorii lor, «monseniorii» de astăzi, știu și ei prea bine, cum o știm cu toții, că biserica unită română își datorește ființa vrăjmașilor nelm-păcați ai neamului românesc, și că ea a fost creată pe vremuri de prigoană în scop de a provoca și a răspândi în permanență duhul discordiei între frați.

Socoteala dușmană n'a dat greș, durere. Luați și priviți ori care număr al monitorului mitropolitan dela Blaj, ca să vă convingeți de distanța enormă, ce separă pe vechii călugări blajeni de «monseniorii», de toate categoriile, «domestici» și nedomestici, din orășelul străvestit în numele prezentabil de «Roma mică».

Cărțile, defaima și născociri, la adresa bisericii ortodoxe și a conducătorilor ei, s'au instăpănit în gândul și idealul fraților din această preamă mică Romă de astăzi.

Cea mai nouă născocire a monitorului, — născocire spusă nu fără vicieșug — este cea dela 20 Februar 1932, când *Unitatea* îndrăznește să învinovățească, pentru situația tristă a neplătirii salariilor preoțești, — pe

se desparte de trup... În urma acestui realism chiar și imnele de bucurie sânt pline de cereri pentru îndurare, păcătosul «dintru adâncuri strigă cătră Domnul» și mai ales în cântările de seara cere izbăvire de cel viclean. De sine înțeles că «un public care pretinde artă» nu este satisfăcut de asemenea melodii; dar cine s'a trezit înspăimântat din iubirea de sine și amăgirea proprie, acela aprobă cântările bisericesti și le ascultă sau le cântă cu drag, pentru că în acestea este descrisă în mod real situația omului în fața lui Dumnezeu.

Dacă prima repulziune față de cântarea bisericască este biruită odată prin o supunere în fața realității, se vor deschide dela sine porțile unei înțelegeri mai largi pentru aceasta. — Intellectul de azi mai aduce altă obiecție contra cântării bisericesti, anume că aceasta conține prea multă mărturisire de credință, prea multe formule dogmatice, este lipsită în mare parte de factorul acela, care scormonește adâncurile producând valurile patosului, lipsește elementul,

ricire era preamărirea lui Dumnezeu.

Dacă cântarea bisericască privită din punct de vedere istoric și faptic este o dovadă nerespinsă pentru o evlavie adevărată, trebuie să se afle în ea un izvor ascuns, din care iarăș are să izvorască o asemenea viață, adică o adevărată viață în Hristos. Precum lumina din lumină se aprinde, tot așa din mărturisirea credinței în cântări se va deștepta credința. Acum ni se impune întrebarea: Cum își va putea dovedi, cum își va putea arăta puterea sa creatoare pentru noi oamenii de azi cântarea sfântă care după obârșia sa externă și internă este plină de duh și de viață în Dumnezeu?

Intellectualul de azi este foarte îndepărtat de lumea «Octoiului» și a «Mineelor». Dacă mai vine la biserică, vine pentru că așa s'a pomenit în casa părintească. Iar cea mai mare parte a păturei noastre intelectuale a crescut la școală cu pâinea din desagi sau cu prescură, pentru obținerea cărora părinții împreună cu copiii făceau rugăciuni fierbinți, cântau cân-

cine? Tocmai pe *conducătorii bisericilor ortodoxe!* Ei sânt cauza mizeriei actuale a preoției greco-catolice!

O afirmare mai stupidă decât aceasta, este poate numai aceea care, tot acolo, e cuprinsă în cuvintele: *«conducerea bisericilor ortodoxe... s'a dat plainică în mâinile francmasoneriei guvernamentale».*

Năzdrăvănia aceasta ce-și caută păreche, să fie oare efectul de isolare, în idilă sătească, nu prea splendidă, a curioșilor oftători după *«figură și tatan»*, ca să-și omoare plicuseala ce durează pe acolo și după Crăciun?

Problema să o deslege, cu toată greutatea ei, aceia în numele cărora *Untrea* își expune exercițiile stilare de agresivitate ieftină împotriva ortodocșilor.

Noi știm însă — și *Untrea* nu va putea desmîni — că nu ierarhii bisericilor ortodoxe, ci papa s'a dat cu francmasonii guvernamentali, pe cari i-a împodobit cu decorații. Deșteptii dela *«Unirea»* n'au suflă măcar un cuvânt când s'a scris despre tinichelele papale.

INFORMAȚIUNI

Despăgubirile de război. O delegație a dăunaților de război a fost primită de curând la ministerul finanțelor. În memoriul alcătuit, dăunații de război pretind ca suma de 6 miliarde încasată de statul român ca despăgubiri de război dela foștii dușmani, să fie repartizată dăunaților. La această cerere, punctul de vedere oficial este următorul: Din suma de mai sus trebuie să se scadă tot ce a plătit statul român ca despăgubiri de război altor state. De asemenea se mai scad 75 la sută pentru pagubele suferite de stat, și numai *restul* ar urma să fie împărțit dăunaților de război.

† **Prot. Gerasim Sârbu.** Anunțăm cu adâncă durere, că Prea Cucernicul părinte, *Gerasim Sârbu*, protopop ort. în penziune dela Belinț, eparhia Aradului, fost senator, decorat cu Răsplata muncii pentru biserică cl. I. și Coroana României în grad de ofiter, a trecut la cele veșnice, Luni în 22 Februarie 1932, după lungi și grele suferințe, împărțit cu sf. Taine, — în vârstă de 75 ani. Prohodirea regretatului protopop s'a făcut în 24 Februarie la ora 2^{1/2} în biserică sf. Mi-

tropolii din Sibiu, de unde osemintele pământești s'au transportat și depus în cimiterul orășenesc. Odihnească în pace!

Date și cifre, ce interesează toată lumea, s'au întocmit cu ocazia ținerii conferenței dezarmării. În preajma marelui război, constată aceste date, Europa avea cam 4 milioane soldați sub arme; în timpul războiului s'au mobilizat 74 milioane de oameni, dintre aceștia jumătate erau combatanți. Între cei 74 milioane mobilizați, puterile *antantel* aveau rotund 49 milioane, iar puterile *centrale* (Germania, Austro-Ungaria, Turcia, Bulgaria) 25 milioane. Din 35 milioane combatanți, peste jumătate au căzut morți sau răniți. Cei mai mulți morți i-a avut Rusia (2^{1/2} milioane), apoi Germania (2 milioane), Franța (1 milion 400.000), Orfani de tată au rămas 9 milioane de copii, văduve 5 milioane de femei, invalizi 10 milioane. Pagubele materiale se cifrează cu 14 mii miliarde de franci francezi.

Elevii școlilor normale, conform hotărârii ministerului instrucțiunii, sânt admisi în cursul lunii April, la examen de diferență pentru liceu. Comisii de examinare vor funcționa în câteva orașe importante ale țării.

Noul bilet de cinci Lei se pune în circulație cu începere dela 1 Martie 1932, circulând în același timp cu biletele de 100, 500 și 1000 Lei. Biletele de 5000 Lei, având chemare cu frumoase motive românești, poartă pe față, în dreapta, portretul Regelui Carol II, la mijloc stema țării, în dosul biletului un desen reprezentă intrarea triumfală a lui Mihai Viteazul în Alba-Iulia.

Depuneri la oficiile P. T. T. Se aduce la cunoștința publicului, că oficiile poștale din întreaga țară primesc depuneri, în bune condițiuni, pentru Casa generală de economie. Informații se dau la oricare oficiu poștal.

Epitropla bisericească din Galeș, dă, — după învoială, — în lucrare curățirea cermei și a frontariului, precum și spoirea Bisericii în interior. Oficiul parohial ort. rom. Galeș.

Comitetul de inițiativă din Galeș pentru ridicarea unui monument în memoria eroilor căzuți în război dorește a ridica *monumentul*, în marginea posibilității. Cece au mai făcut monumente, să trimită oferte lor: Oficiului parohial ort. rom. în Galeș, județul Sibiu.

De-ar fi așa! Societatea astrologică franceză face, pentru anul acesta 1932, unele prevestiri generale: mai întâi o destindere a crizei generale, cu speranță de îmbunătățire apropiată; război nu va fi în Europa, ci dimpotrivă un pas însemnat spre pace; slăbirea crizei se va accentua în lunile de vară; dar echilibrul normal va fi regăsit numai în 1934 și 1935.

Școlarii și copiii minori, cari se vor găsi singuri în tren cu biletul în neregulă, nu vor mai fi dați jos la prima stație, ci lăsați să călătorească până la stația unde locuiesc părinții lor. Acolo se vor aviza părinții să plătească sumele necesare, sau li se vor adresa procese verbale de contravenție. Așa dispune direcție generală dela c. f. r.

Cantitatea de monedă metalică ce se primește la casele de bilete ale c. f. r., este, conform hotărârii direcției generale, următoarea: Moneta de 20 Lei se primește în sumă nelimitată; moneta de 10 Lei se primește până la suma de 200 Lei; de 5 Lei, până la 80 Lei; de 1 și 2 Lei până la 50 Lei; monedă mărunță de 50 bani, până la 10 Lei; monete amestecate de 50 bani, 1, 2 și 5 Lei, se primesc până la cel mai mult 100 Lei.

Ierni aspre în trecut. Cea dintâi iarnă aspră în istoria romanilor o amintește Tit Liviu, care ne spune, că în iarna anului 399 înainte de Hristos Tibrul a înghețat în întregime. În iarna anului 271 Forul Roman a fost vreme de 40 zile acoperit cu zăpadă. Neobișnuit de aspre au fost iernile anilor 359, 401, 443, 462 și 469 ai erei creștine. În iarna anului 864 a fost atât de frig, încât vreme de două zile au înghețat lagunele Veneției și încă, în luna Decembrie. În iarna anului 1082 râul Paria a fost atât de înghețat, încât întreaga armată lui Henric al VI-lea a putut să treacă peste el.

Când soția joacă în cărți. Pokerul este mult răspândit și în societatea doamnelor dela Budapesta. De curând un tânăr baron maghiar s'a jăluit poliției, că scumpa lui jumătate (cu adevărat «scumpă!») a pierdut la un poker cu prietenele sale, în două zile, suma de 128 mii pengő (3 milioane de lei). Tinera baroneasă pokeristă, chemată la poliție și admînd o pierdere de «cel mult» 2—3 mii pengő (48—72 mii lei), va fi acuzată pentru încălcarea legii privitoare la jocurile de hazard.

ȘTIRI LOCALE

Conferență în sala prefecturii a ținut Duminică seara dnul *Emanoil Bucuța*, directorul dela «Educația Poporului» din capitală. Vorbind despre noua ramură de artă, a filmului, produsul important al tehnicii moderne, conferențiarul arată în deosebi că însemnează filmul ca mijloc de educație și instrucțiune. Arta cinematografică, în general, poate să aducă mari foloase morale, dar și mari pagube. De aici urmează necesitatea cenzurării filmelor. — Expunerea interesantă a fost ascultată cu plăcere și viu aplaudată.

Doă posturi vacante sânt de ocupat la municipiul Sibiu: un șef perceptor, și un administrator la azilul infirmilor. Informațiuni de referență chestiunilor personale, strada Mitropoliei Nr. 2, camera 17.

CĂRȚI ȘI REVISTE

H. Zschokke, Binocuvântarea Domnului. — Păr. A. Nanu, prof. la Școala normală «Andrei Șaguna» din Sibiu, ne dă în adaptare românească sugestivele mărturisiri ale duhovnicului Iov, care prin credința lui aprinsă și statornică învinge o serie întreagă de greutăți felurite, pe care i le scoate viața înainte. Domnul binecuvăntează pe profesorul Iov pentru multa lui credință, și amarul traiului său îl schimbă în dulce răsplătire și fericire. Mișcătoare este și credința fetitelor sale, Sănda și Rada, cari vrăjesc un colț de rai în casă săracă a părintelui Iov. Pentru zilele noastre, când o seamă de preoți se luptă cu cele mai aspre greutăți ale vieții, — pilda duhovnicului Iov poate servi drept prilej de îndrumare și îmbărbătare, iar ținuta Sandei și a Radei în încercările cele mai grele — poate sluji drept prilej de sporire a încrederei în Dumnezeu, care nu-ș părăsește niciodată pe cei cari îl iubesc și îl slujesc cu tot devotamentul. Broșura a apărut ca Nr. 15—16 din Biblioteca povestirilor morale, pe care păr. A. Nanu a început-o la Odorhei și acum o continuă aci, la Sibiu. Broșura are 94 pag. Prețul ei 20 Lei. Se poate comanda la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

care produce impresie momentană așa de mult plăcută omului modern.

La aceasta acuză răspundem cu întrebarea: Dar ființa sau esența credinței izvorătoare de viață veșnică poate fi exhaustată prin un sentimentalism subiectiv? Au omul neputincios aruncat încoace și încolo de valurile vieții nu are nevoie de un sprijin puternic, de o stâncă neclintită de care să-și lege corabia vieții sale? Casa zidită pe nisip va fi spălată de apă. Celce nu este convins despre comunitatea sa cu Dumnezeu, acela nu va putea trăi întru El. Viața de vie, tăiată dela butuc, nu mai primește ceva necesară vieții, trebuie să piară. Tocmai din cauza aceasta cântările bisericii noastre cari mai înainte de toate au avut și vor avea pururea menirea să dea omului credincios hrană sufletească pentru viața de toate zilele, aceste cântări sânt pline de adevărurile dogmatice, prin care Dumnezeu a mântuit lumea. Având creștinul de unde să soaibă adevărurile izbăvitoare, el își va împropăta prin cântarea bisericească forțele pentru preîntâmpinarea greutăților vieții.

Dr. N. Terchiță.

Textul duor acte

Di Octavian Goga, care va fi în curând serbătorit și în orașul de pe malurile Țibinului, a fost distins, cum se știe, prin o diplomă: de *doctor honoris causa*, și altă diplomă: de cetățean de onoare al municipiului Cluj.

Textul, acestor două acte, este următorul:

Textul diplomei de doctor honoris causa:

NOI RECTORUL ȘI UNIVERSITATEA «REGELE FERDINAND I» DIN CLUJ

CITITORULUI SĂNĂTATE!
O veche și laudabilă tradiție a Universităților crează Doctor honoris causa pe cel care prin studiile sale literare, științifice sau prin o nobilă activitate cetățenească a contribuit la sporirea patrimoniului spiritual al umanității.

Drept aceea, fiindcă prea iluminatul și prea eminentul bărbat **OCTAVIAN GOGA**

cel dintâi între poeții luptători pentru unitatea întregii națiuni daco-romane,

prin viața sa închinată binelui și adevărului, și-a câștigat însemnatele merite și recunoștința poporului român;

Noi pe prea eminentul și prea învățatul bărbat Octavian Goga, cel dintâi între poeții luptători pentru unitatea întregii națiuni daco-romane, l-am creiat, proclamat și declarat, Doctor honoris causa al Facultății de Litere.

În acest scop, îi acordăm această diplomă, provăzută cu sigilul cel mare al Universității și întărită cu semnăturile convenite.

Dat în municipiul Cluj, ziua XIV luna Februar, anul 1932.

Rector

(ss) NICOLAE DRĂGAN
Decan:

(ss) ȘTEFAN BEZDECHI

Actul de cetățenie de onoare:
NOI COMISIA INTERIMARĂ A MUNICIPIULUI CLUJ AM PROCLAMAT PE

DOMNUL OCTAVIAN GOGA

Cântărețul pătimirii noastre din trecut și luptătorul fără pregret pen-

tru unitatea națională, Cetățean de onoare al Municipiului Cluj, pentru neperitorul său merit de a fi propovăduit timp de peste trei decenii, cu cuvântul și cu țapta, ideea naționalismului integral și a unității naționale, luptând fără șovăire pentru transplantarea consecințelor ei firești în toate domeniile vieții de stat.

Drept care l-am dat prezenta diplomă întărită cu sigilul cel mare al Municipiului și cu iscălturile noastre.

Din ședința Comisiei Interimare a Municipiului Cluj dela 12 Ian. 1932,

Președinte

Dr. Sebastian Bornemisa

Secretar General
Aureliu Moga

Nu fii nesățios întru toată desertăciunea și nu te apleca la mîncări multe. Că în mîncările cele multe va fi durere, și nesățul va veni până la îngreșoare.

Pentru nesățul mulți au pierit; ear cel înfrînat își va înmulți viața. (Sirak 37, 32, 34).

Nr. 52/1932.

(11) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei a doua din Țințari, parohie de clasa I, protopopiatul Brașovului, se publică prin această concurs cu termen de 30 de zile, dela prima publicare a ei, în Telegraful Român.

Retribuțiunile acestui post de paroh sânt:

1. Întregirea dotațiunii de stat conform coalei B.

2. Sesiune parohială de 14 jug. 860 st. p. arătură și fânaș.

3. Câte o ferdelă de bucate în natură, sau contravaloarea ei în bani, dela fiecare familie, iar dela jumătățile de familie câte o jumătate de ferdelă.

4. Stola parohială stabilită prin hotărârea adunării protopopesci grupa B, Nr. 219/1926, aprobată de Ven. Consiliu arhiepiscopesc.

Cereri de concurs însoțite de documentele necesare, de pregătire eventual de serviciu prestat deja, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român, Brașov, Piața Unirii 1, în timpul termenului fixat de concurs.

Concurenții vor binevoi a se prezenta în parohie, Duminică ori sâmbătoarea, spre a fi cunoscuți de credincioși.

Din ședința Consiliului parohial, ținută la 30 Ianuar, în înțelegere cu oficiul protopopesc.

Brașov, în 29 Ianuar 1932.

Dr. I. Blaga
protopop.

Nr. 41/1932.

(9) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiilor: Balșa, Cib, Mada și Rapoțel se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu aceste posturi sânt cele fasonate în coala B pentru întregirea lor dela stat și anume:

1. Balșa cu filia Galbena, 3 jug. sesiune parohială, 2 stănjini lemne de foc din pădure, folosirea cimitirului și stola obișnuită.

2. Cib, parohie frunțase, una ferdelă de cucuruz smicurat de fiecare casă, locuință în natură, pășunat pentru oi și vite, lemne de foc, și stola obișnuită.

3. Mada, 8 jugăre sesiune parohială, locuință, 2 dcl. cucuruz cu tutei de fiecare casă și stola obișnuită.

4. Rapoțel, casă parohială cu dependințe, 5 jugăre sesiune parohială prima calitate arabil și grădini, folosirea celor două cimitire, de fiecare familie (circa 96) câte una ferdelă porumb sfărmat (22 litri), parte de lemne din pădurea bisericii anual circa 10 care, dreptul de pășunat cu vitele în pădurea comunei cu oricâte vite va fi având și stola obișnuită.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs subsemnatului oficiu protopopesc în termenul deschis, având a se prezenta în parohie pentru a face cunoștință cu poporul și referințele locale.

Geoagiu, la 8 Februar 1932.
în înțelegere cu comitetele parohiale.

V. Goron
protopop.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se pot procura, manualele de religie aprobate de Sf. Sinod pentru școlile primare:

NICOLAE CRIȘMARIU

Istorie biblice ed. IX Lei 22
Istorie bisericesti „ V „ 20
Catehism „ V „ 20

Nr. 41/1932 prof.

(10) 1-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II Valdei, protopresbiteratul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela întâia apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu postul de paroh în numita parohie sânt:

1. Salariul dela stat, conform coalei B.

2. Casă parohială. — Parohia dispunând de suma necesară pentru cumpărarea unei case parohiale, până la cumpărare pune la dispoziția viitorului paroh o casă închiriată.

3. 10 (zece) jugăre arător primite prin reforma agrară.

4. Sesiunea veche: arător 1 jug. și 505 stănjini □; grădină 489 st. □ și livadă 2 jug. 463 st. □ (adecă încă 4 jugăre, de tot 14 jugăre).

5. Stole obișnuite.

Reflecții își vor înainta cererile de concurs însoțite de actele necesare, oficiului protopopesc al Orăștiei, în termenul de mai sus, și e dorit să se prezinte în biserică într-o Duminică sau sâmbătoare, spre a se face cunoscuți parohienilor.

Orăștie, la 14 Februar 1932.

Oficiul protopresbiterat ortodox român din Orăștie, în înțelegere cu consiliul parohial din Valdei.

Ioan Moța
administrator protopopesc

Nr. 102/932.

(8) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Țichindeal, protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român pe lângă următoarele retribuțiuni:

1. Întregirea dotației dela stat, conform celor fasonate în coala B.

2. Sesiune parohială arător și fânaș în mărime de 18 jug. 781 st. □.

3. O soartă de lemne în plus peste soarta locuitorilor și care nu se plătește. Făcutul lemnelor îl privește pe preot.

4. Venitele stolare stabilite pentru întreg tractul.

5. De locuință se îngrijește parohia.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de actele necesare în termenul de mai sus subsemnatului oficiu protopopesc și pe lângă încunoștințarea acestuia se vor prezenta în vreo Duminică sau sâmbătoare în parohie pentru a face cunoștință cu poporul.

Agnita, la 14 Februar 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român din Agnita în înțelegere cu consiliul parohial.

Emil Păcală
protopop.

A apărut

în a doua ediție revăzut și complectat

Tipicul bisericii ortodoxe

întocmit pentru trebuințele preoților studenților în teologie și ale elevilor școlilor normale

de

AUREL POPOVICIU

profesor la Școala Normală „Andrei Șaguna”

și se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. — Prețul Lei 100, plus spese postale Lei 15.

Nr. 20/1932.

(6) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Dobârca protopopiatul Mercurii, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

1. Venitele împreunate cu acest post sânt cele datorite în coala B, cu întregirea dela stat.

2. Sesiune parohială 12 jug. pământ arător și fânaș.

3. Dela comuna politică contra valoarea celor 2 stănjini de lemne și o soartă în pădure, ca oricare locuitor din comună.

4. Stola uzitată în tract.

Reflecții sânt poștiți a-și înainta cererile în termenul deschis la oficiul protopopesc al Mercurii și a se prezenta într-o Duminică ori sâmbătoare la biserică, spre a face cunoștință cu poporul.

Mercuria, 14 Ianuar 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român al Mercurii în înțelegere cu consiliul parohial respectiv.

Avr. S. Pecurariu
protopop

Nr. 94/1932.

(7) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a Ocoliișul-mare, protopopiatul Hațeg, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post sânt:

1. Salariul dela stat, conform coalei B.

2. Casă parohială nu este.

3. Sesiunea parohială 4 jugăre fânaș și cimitirile.

4. Contribuție în natură 20 (douăzeci) litri porumb nesfărmat de fiecare casă.

5. Venite stolare.

Cereri de concurs, însoțite de documentele cuvenite, se vor înainta oficiului protopopesc al Hațegului, în termenul indicat, iar candidații se vor prezenta în vreo Duminică sau sâmbătoare la biserică, ca să fie cunoscuți de credincioși.

Hațeg, 8 Februar 1932.

Oficiul protopopesc ortodox român din Hațeg în înțelegere cu consiliul parohial din Ocoliișul-mare.

Ieronim Ciocan
protopop.

Au mai apărut de

NICOLAE NEAGA

profesor la Academia teologică

1. „Tatăl-Nostru” 50 pag. Lei 15 (tâlcuire)

2. „Plângerile lui Ieremia”... Lei 25

3. „Contribuții la lămurirea textelor mesianice din cartea Facerii” Lei 17

4. „Cântarea Cântărilor” Lei 28

A apărut în ediție nouă:

Frumoasa din Nor

și alte povești, de E. HO-DOȘ. Volumul conține, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase povești din popor. Se află la: Librăria Arhidiecezană, în Sibiu. Prețul 60 lei și porto.

A apărut:

Biserica Neamului și drepturile ei

Discurs rostit la discuția generală asupra proiectului de lege a Cultelor, în ședința dela 27 Martie 1928, a senatului român de

Dr. Nicolae Bălan

Arhiepiscop și Mitropolit

Un elegant volum de 120 pagini. Prețul 40 lei, plus spese postale 10 lei. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Cărți acum apărute:

Sinodul III Ecumenic

din Efes (431)

de

Pr. Ioan Mihăilescu

profesor la Facultatea Teologică, București

Prețul Lei 65.—

Priviri istorice

asupra învățaturii și duhului bisericii ortodoxe

de

Alexandru de Sturdza

boier moldovean, Consilier de stat

Traducere din limba franceză și cea germană

de

I. I. Beleuță

profesor la Academia Teologică „Andreiană”, Sibiu

Prețul Lei 60.—

Contribuții

la Revizuirea Liturghierului român

de

Pr. Petre Vintilescu

profesor la Facultatea de Teologie, București

Prețul Lei 100.—

Școala Exegetică Biblică

din Antiohia

de

Pr. Dr. Mihail Bulacu

docent universitar

Prețul Lei 60.—

Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu contra ramburs.

VIOLINE

Viole

Mandoline

Ghitare

Arcușe

Coarde de tot felul

Scaune pt. violine

Diapasoane

Surdine

Sacâz

Cuții pentru violine

Pupitre pentru note

etc.

se găsesc de vânzare

la Librăria Arhidiecezană din Sibiu,

cu prețurile cele mai

moderate.